

Torre Cardón

Sant Fost de Campsentelles

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carrer de Barcelona, núm. 38

Coordenades:

Latitud: 41.526916638557
Longitud: 2.2267286598678
UTM Est (X): 435487
UTM Nord (Y): 4597541

Classificació

Número de fitxa 08209 - 129
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Modernisme
Segle XX
Any 1915
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Sant Fost de Campsentelles. Zona 03, Clau ECRv (edificació a conservar i rehabilitar amb valor històric).
Data aprovació: dl., 22/07/2013 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Privada
Titular: 5576501DF3957N0001IY
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dl., 25/03/2024 - 08:44

Descripció

Edifici residencial unifamiliar amb jardí, situat a la confluència del carrer de Barcelona amb la carretera B-5001, que en aquest tram pren el nom, des de l'any 1926, d'Avinguda d'Emili Monturiol. L'aspecte actual és d'una reforma posterior al 1910, segurament de l'any 1918, com afirmen algunes referències documentals. On es desenvolupa un estil més sumptuós, sobretot en el capcer de la façana nord-oriental i en un detall molt destacable: damunt d'un dels funerals hi ha una maqueta a escala en bronze de la pròpia casa.

És de planta rectangular, amb la coberta de teules a dues aigües i el carener perpendicular a la façana principal, acabada amb dos grans ràfecs a les façanes laterals. Consta de planta baixa i pis, però a la crugia central hi desenvolupa un altra planta pis. Manté una unitat en el programa ornamental basat en la simetria, la proporció i els complements decoratius. La façana principal s'estructura a partir de tres eixos de verticalitat, definits per les seves obertures. A la planta baixa, hi trobem tres obertures que tenen la seva correspondència amb les de la planta pis. En aquesta, hi destaquen els balcons amb barana de ferro forjat. Totes les obertures són de punt rodó i amb persiana de llibret.

El parament és llis i arrebossat, només hi ha un recreixement als voltants de portes i finestres, amb un motiu floral, a la part central de la llinda. La màxima expressió ornamental es troba al voltant del capcer curvilini, amb garlandes i cantoneres recrescudes.

Observacions:

L'any 1939, quan era propietat de la família Serrallach, l'exèrcit franquista la va confiscar per instal·lar la seu local de la Falange, que hi va ser fins a l'any 1972.

L'Avinguda Emili Monturiol deu el seu nom al doctor homònim que estiujejava en una de les torres d'aquest carrer. El Ple municipal del setembre de 1926 acorda donar-li aquest nom i col·loca una placa que encara es conserva.

Història

L'avinguda d'Emili Monturiol és una promoció homogènia i executada amb pocs anys de diferència de nombrosos xalets d'estiu, la major part projectats pel mateix Romaní (gairebé una quarantena). Tots ells ben amarats de l'esperit noucentista, que recollia la tradició pairal catalana amb elements extrets del repertori neoclàssic. En elles els elements bàsics tradicionals són fàcilment identificables: teulades romanes amb ràfecs sortints, sense canalons, i sovint amb terracota o urnes de ceràmica vidrada o coronaments; cantonades exteriors de pedra o ciment, arcs de mig punt, sovint en agrupacions a les portes i a les obertures de les finestres; sòcols de pedra o ciment; de manera freqüent tenen una torreta quadrada o mirador amb teulada piramidal; la balconada ocasional, *loggia* o pèrgola.

Dels projectes de Romaní, 13 eren a Can Calet, 20 a altres parts de Sant Fost de Campsentelles i 9 a La Llagosta. Les cases més grans eren totes a la carretera de La Roca-Sant Adrià o molt a prop. A la carretera de la Roca els clients eren Salvador Mas (1928), José Pibet (octubre de 1929), Juan Serrallach (octubre de 1929) i al carrer Sant Jeroni eren Ramon Mor (1927), José Llop (gener de 1928), José Pibet (octubre de 1930), José Pibet (octubre de 1933) i Pere Estivill (maig de 1933).

Bibliografia

BROUGHTON, M. (2009). "Mariano Romaní, arquitecte", dins *Campsentelles*, 12. Centre d'Estudis Santfostencs. Amics de Cabanyes.

PÉREZ GÓMEZ, Xavier i PÉREZ GÓMEZ, Ferran (1990). *Sant Fost, història d'un poble. Dels orígens a la Guerra Civil*. Ajuntament de Sant Fost de Campsentelles, p. 147.

RIFÀ i SOLÉ, Jaume (2011). "Enric Torrents i Murgarella. Alcalde de Sant Fost(1934 i 1936-1939)", dins la col·lecció *Fem memòria. Sant Fost de Campsentelles. Segle XX*, núm. 5. Ajuntament de Sant Fost de Campsentelles.

Enllaços d'interès:

[Pobles de Catalunya](#)

[Mapa d'arquitectura i paisatge urbà noucentistes](#)

